

срещне съ нѣкой ученъ човѣкъ, последниятъ ще му докаже, че слънцето е грамадно тѣло, а не както го вижда — малко, свѣтещо тѣло. Наистина, ученитъ трѣбва съ години да доказватъ на хората известна истина, докато най-после я възприематъ. Значи, за да се домогне човѣкъ до реалността на нѣщата, до тѣхната сжщина и да я приеме такава, каквато е, редъ умове трѣбва да му я доказватъ. И следъ като приеме известна истина, човѣкъ още не може да си я представи такава, каквато му се доказва. Той е убеденъ вече въ голѣмината на слънцето, на звездитѣ, но стане ли въпросъ да си ги представи, не може. За него тѣ оставатъ чужди, далечни тѣла. Следъ като хората повѣрватъ, че Богъ е всесиленъ безграниченъ, всеблагъ, вѣченъ, тѣ пакъ не могатъ да си представятъ, какво въ сжщностъ е Той. Каква вѣра е тази, която нѣма приложение? Мнозина вѣрватъ въ Бога, въ безсмъртието на душата, а щомъ умре нѣкой отъ близкитѣ имъ, тѣ веднага се разколебаватъ и преставатъ да вѣрватъ. Истинската вѣра изключва смъртта, страданията, нещастията. — Защо? — Защото въ Бога нѣма смъртъ, нѣма страдания, нѣма никакви противоречия. Който умира въ любовта, той само се видоизмѣня, но не умира.

Реалността на живота седи въ онова, което човѣкъ не вижда, а не въ това, което вижда. Вие казвате, че само физическиятъ животъ е реаленъ, а щомъ умре човѣкъ, казвате, че всичко съ него е свършено. — Защо? — Защото не го виждате. Ученитъ хора сж правила опити да вадятъ двойника на човѣка, който обикновено е невидимъ, и наблюдавали, какви промѣни ставатъ презъ това време съ физическия човѣкъ. Докато трае опитътъ, физическиятъ човѣкъ прекарвалъ въ дълбокъ сънъ. Като извадятъ двойника на човѣка, тѣ го изправяли до стената, близо до специята, и започвали да му даватъ различни нѣща за ядене. На мѣстото, дето се намирала устата на двойника, приближавали парче захаръ и забелязвали, че специята човѣкъ почвалъ да прави движения съ устата си, като че яде захаръ. Това показва, че между двойника на човѣка и физическото му тѣло има връзка. Следъ това предъ очитѣ на двойника поставяли книга за четене. Двойникътъ нѣма очи, уши, уста, като физическия човѣкъ, но по нѣкакъвъ начинъ възприемалъ напечатана-